

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

VERANTWOORDELIJKHEID ZONDER GETUIGE-DESKUNDIGEN

1
2

1. In het gevang

3 Er zit wat verf op haar handen. Hij ziet het terwijl hij naar haar luis-
4 tert. Zeker van de dagbesteding. De handen liggen stil voor haar, op
5 tafel, als dode vogeltjes.

6 – Het ergste is de spijt. Dat er niets meer aan te doen is. Dat het
7 gebeurd is.

8 Ze zwijgt.

9 – Maar het is goed dat hij dood is. Daar heb ik geen spijt van. Dat
10 niet. Maar dat ik... Dat het zo lang...

1 Ze kijkt hem aan. Er is vertwijfeling in haar blik. Afgrijzen. Ze ziet
2 hem niet. Ze ziet hem wel, maar ze kijkt naar heel iets anders. Er is
3 herinnering.

4 – Dat het er van moest komen. Snapt u? Dat het een doodlo-
5 pende weg was. Dat ik zo alleen, zo bang, zo radeloos, zo kapotge-
6 maakt was. Dat ik daar... God, dat ik dat mes uit die la haalde. Oh,
7 ja, ik wist heel goed dat dat mes daar lag. Dat had ik me al zo lang
8 gerealiseerd. Al jaren, steeds als ik het gebruikte bij het koken. Dat
9 ik wist dat het daar was. Ik was bang van dat mes. Ik waste het on-
10 middellijk af, altijd, als ik vlees gesneden had. Afwassen, afdrogen.
1 Terug in de la. En dan dacht ik... Ja, dan dacht ik aan dat mes. Dat
2 het daar was. Dat was goed. En het was erg. Het was helemaal ver-
3 keerd. Ik werd er rustig van. En bang. God, wat was ik bang. Al die
4 jaren.

5 Ze zit er stil bij. Haar stem trilt een beetje. Haar ogen worden
6 vochtig. Ze haalt adem. Ze dwingt zichzelf rustig adem te halen.